

Thư Xuân gửi mẹ.

Vị trí bài TuyenNga- Nàng dâu NT1 Phạm Hùng
Chức nhật, 10 Tháng 1 2010 18:28

Than gửi quý ACE & các bạn quý men,

TN xin mao mui post vào đây bài Tuy but nhỏ nhỏ?
của TN (có kèm theo vai tam ảnh của TN & Me.)
Xin chú thích rằng Me TN đã mất hơn 4 năm nay rồi...
Thu+ Xuân gửi Me. của TN cha(?ng hay chú't nào đâu nhưng
TN đã viết bằng cả trái tim mình (2/3 là thu+ là thi+ that
viết cho mẹ. tu lâu...đoạn cuối TN mới viết vào mua Xuân
nam ngoài).

Hy vọng quý ACE & các bạn sẽ đón nhận nó như một món quà tình thân nhỏ?
bé của TN gửi đến các bạn.
Kính chúc quý vị. mọi điều an lành...

TuyenNga(FL)

Thư Xuân gửi mẹ.
(TuyenNga)

Hãy luôn luôn chăm bón nâng niu những bông
niềm tin đẹp trong đời vì đó sẽ là chiếc gùi
êm ái cho chúng ta trong lúc tuổi già.
(Booth Tarkington)

Thư Xuân gửi mẹ.

Viết bởi TuyetNga- Nàng dâu NT1 Phạm Hùng
Chủ nhật, 10 Tháng 1 2010 18:28

ORLANDO, Ngày... tháng... năm...

Mẹ yêu quý của con,

Con vẫn nhớ mẹ rất thích đọc thơ, nhớ là thơ của mẹ đã cho con nào đó viết cho riêng mẹ.. Thơ mà đã lâu lắm rồi con chỉ viết được vài lá thơ nào đó, cũng chỉ vì con cảm thấy đã biết mọi tin tức mọi khi gọi phone về cho em BN và thỉnh thoảng còn được nói chuyện trực tiếp với mẹ nữa. Còn vài ngày nữa các cháu về VN, con viết thơ này cho riêng mẹ đây, mẹ có thích không không mẹ?

Cách đây vài tuần, chúng con được tin mẹ không được khỏe và bắt bán thân bắt toi. Đây là một tin thật đau buồn cho chúng con. Con đã dặn các em tìm kiếm mọi phương cách kiếm tiền cứu chữa lành cho mẹ để mẹ có thể đi lại được như trước đây, chỉ để mẹ phải nằm một chỗ như bây giờ con ngày xưa thì thật tội nghiệp và đau khổ cho mẹ. Đêm nào con cũng nghĩ về mẹ và cầu xin trên trời cho mẹ được qua khỏi cơn bệnh ngặt nghèo này. Bây giờ hẳn lúc nào hết, mẹ hiểu về và thỉnh thoảng bệnh hẳn phải không mẹ. Con tin rằng bệnh của mẹ vĩnh viễn luôn cầu nguyện cho mẹ, như bây giờ đã thỉnh thoảng thành hôn được khi nhận mẹ xuôi tay.

Tháng vừa rồi con bị cúm nặng, bệnh của hai tuần mọi hết rồi! Con phải nghỉ làm ở nhà một ba ngày vì không đi nổi, gọi mẹ con không được và tất nhiên không nói với mẹ nữa. Ngày đầu con không nóng sốt, không ỉn nh, mà chỉ ỉn đi như người bị bệnh thỉnh thoảng. Đau thì đau (đau lắm chỉ không phải như bệnh thỉnh thoảng đâu mẹ!). Con cảm thấy ốm yếu đau, ốm thật chết và khóc như con nít vì chỉ vì không nổi. Nhớ lúc này con nhớ được mọi nỗi đau, mẹ có biết không?

Con vẫn nhớ mẹ có một lần đi tìm rất đau đớn là khi trong gia đình như có ai đau ốm là mẹ rất lo sợ và cầu nguyện lên bắt xoa đau, uống thuốc, đánh gió và... ăn phở! Mẹ luôn sẵn sàng lo lắng khi chúng con ốm đau...thậm chí - con vẫn còn nhớ - nếu thêm ăn phở thì đi học về chỉ than “- Sao con thấy như cơn đau và mệt quá!” A...thì là y như rằng mẹ bắt xoa đau ngay và hét gọi là làm chuyện ngay đi mua

Thư Xuân gửi mẹ.

Viết bởi TuyenNga- Nàng dâu NT1 Phạm Hùng
Chủ nhật, 10 Tháng 1 2010 18:28

phải vì "Nó bình, không ăn cơm đâu cả!" Hì hì...mẹ ơi, con gái mẹ chỉ bao giờ nói dối, thôi mà hình như cũng đã có một đôi lần chơi trò "Công chúa đứt tay bình ăn mày đứt ruột" để được ăn phở đấy!!!

Bây giờ con đã già rồi, lúc đầu mẹ chỉ có ai đó làm nũng...mẹ thì y thoàng mẹ và như như ngày xưa đấy hoa mẹ ng... Thôi thôi con nói thôi cũng không đúng lắm, vì chúng con cũng rất lo lắng khi con đau mẹ. Anh cũng có gió, tắm quần, lấy thuốc cho con uống và đi bác sĩ, cũng đi mua lá vò cho con xông nữa đấy chứ! Nếu con muốn ăn phở thì cứ tha hồ ăn vì mẹ khi nào phở, chúng con nấu nhiều, ăn hai ngày không hết. Nhưng mẹ ơi sao bây giờ tô phở chúng con ngon nữa mẹ ơi! Mẹ khi đau mẹ, con vẫn thèm được nghe mẹ thì mẹ hát hoặc mẹ gọi mẹ làm chuyện ngay đi mua phở vò cho con gái ăn...May mà mẹ vẫn còn sống, để con được kể mẹ nghe lời chuyện ngày xưa và để con được nghe chút lòng biết ơn của con đối với tình mẹ và để được biết mẹ: hát lòng lo lắng chăm sóc mẹ khi chúng con đau...Và cũng chính từ đây mẹ ơi, con lại càng hiểu hơn - hiểu thấu sâu và thấm thía - nỗi đau đớn khôn cùng của bố mẹ ngày em Sĩ-Hùng qua đời.

Mẹ ơi, mẹ ơi ta thỏ thỏ bèo "Nuôi con, mẹ biết lòng cha mẹ", bây giờ con đã hơn năm mươi rồi, đã đi qua quá nữa đời mẹ...mẹ ơi hiểu thấu lòng của cha mẹ.

Con vẫn nhớ ngày xưa mẹ thỏ thỏ kể : "Tao vẫn nhớ mẹ y tao bèo..."; hoặc : " - Mẹ ơi, mẹ quên cái đời đã già! Như mẹ đó bà ngoảnh mày v.v..." và mẹ thỏ thỏ kể : " - Tao vẫn nhớ mẹ y như hôm qua!"; Lúc mẹ thì tình chúng con chỉ hiểu gì, có khi còn khúc khích cười với bèo nhau: " - Eo mẹ, sao Ngài nói dài thôi không biết! Mà cái gì cũng "Cây - y - nhai - hôm - qua"; nữa chứ !!!";

Bây giờ thì con mẹ hiểu thấu sâu xa vì chính con cũng thôi. Con cũng thỏ thỏ như mẹ ngày còn bé bên bố mẹ và các em, dù lúc gian nan nghèo nàn mẹ vẫn đấy hạnh phúc và vang vang tiếng cười... Rõ ràng mẹ cũng "Cây nhai hôm qua"; thôi.

Thư Xuân gửi mẹ.

Viết bởi TuyenNga- Nàng dâu NT1 Phạm Hùng
Chủ nhật, 10 Tháng 1 2010 18:28

Mẹ ơi, bây giờ đang là mùa Xuân và còn vài ngày nữa là Tết rồi và trên quê hương ta. Thế mà con thì vẫn đang ở cách xa mẹ cả nửa vòng trái đất. Con không thể về để được dâng tặng mẹ một bó hoa tươi thắm và đến mẹ tận tay đi... tận tay đi như thế nào xa xa con còn chụp ảnh trong tay mẹ nhé nhé bằng cách đi đâu đi. Nhưng mẹ có biết cả trái tim con luôn hướng về quê nhà mẹ khi Xuân về ...

Con vẫn thấy rõ mẹ nhìn hình ảnh mẹ vẫn tóc đen, mẹ áo dài nhưng đen thêu cúc vàng, tóc cài bên búi trong bộ Vest trang trọng, khi chúng con cùng xếp hàng chúc Tết bố mẹ để được mẹ lì xì cùng với những bao dung của bố mẹ. Rồi cả nhà mình cùng xúng xính đi đâu năm... Nhưng ngày này vui ghê mẹ nhé!

Con vẫn nhìn thấy những cây đào nở rộ mẹ mua hoa tươi để chưng con được tặng từ Nhà Thờ Con Gà đến xuân hè Xuân Hương... Rồi tiếng pháo nổ đì đùng, tiếng còi rền rã trong tiếng nhạc Xuân rộn ràng vui tươi. Trong nhà ngoài ngõ ngập tràn vẻ hốt hốt và xác pháo rải rác khắp nơi... Rõ ràng tất cả "cây nhà lá vườn" hôm qua; tất cả mẹ ơi! Con mẹ mừng mẹ mừng sung sướng mà nước mắt rơi rơi. Có tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên trong căn phòng vắng lặng "Xuân về à về ... trên bãi cỏ non..."

Mẹ ơi, mẹ hãy ráng chờ... Tết sang năm con sẽ về bên mẹ, để mùa Xuân còn mãi thắm tươi như sự chờ ngóng bao giờ phai tàn. Bởi vì chỉ cần có mẹ bên con là con được nghe thấy cả một trời đất mùa Xuân thắm...

Con gái của Mẹ,

TuyenNga